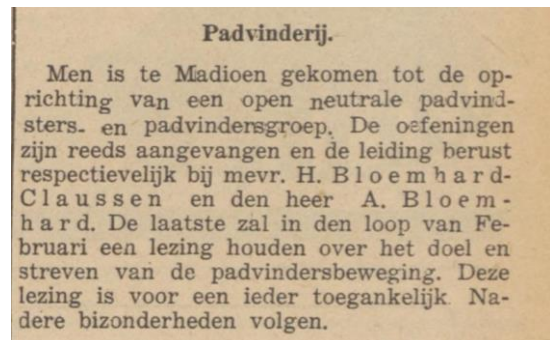

Aloysius (Lou) Bloemhard is geboren op 10 januari 1905 in Soerabaja, NOI. Hij is de zoon van Christiaan Leonard (Leo) Bloemhard (18 oktober 1871, Semarang) en Helena Johanna Bras (25 september 1869, Semarang). Hij had drie broers. Hij trouwt met Henriette Claussen (23 januari 1909, Kempit) op 4 november 1931 in Madioen. Hij is onderwijzer.

Hij woont in 1935 in Madioen en is lid van het Indo Europeesch Verbond (IEV). Tijdens een vergadering verklaart hij zich bereid om een Scoutinggroep op te richten. In november wordt besloten om ook een meisjesgroep op te richten. Voordat hij naar Madioen kwam heeft hij in Makassar samen met zijn vrouw ook veel voor Scouting gedaan.

IEV was het Indo-Europeesch Verbond, een sociale beweging en politieke organisatie opgericht in 1919. Deze organisatie streed voor gelijkheid van rassen en politieke zeggenschap. Het was een van de eerste en grootste Europese organisaties in Nederlands-Indië die verlangde naar een onafhankelijk land, maar wel met een relatie met Nederland. De IEV-Padvinderij werd tegen het eind van 1928 opgericht in Bandung, als onderdeel van de IEV-Jeugdorganisatie verkort IEVJO. In augustus 1929 scheidden zij zich hiervan af en sloten zich aan bij de Vereeniging Nederlandsch Indische Padvindere (NIPV).

In februari 1936 wordt besloten dat de groep geen IEV groep wordt maar als een neutrale Europese Scoutinggroep wordt opgericht. Lou wordt hopman van groep 3 Bruin en Henriette neemt de leiding op zich als Hoppie met mej. Palm als haar assistente (vaantje). Later wordt het team versterkt met vaantje Cleussen. In januari 1937 wordt een stam opgericht die door districtscommissaris Zwartz wordt geïnstalleerd. Later dat jaar wordt de groep een IEV Scoutinggroep. Een van zijn patrouilleleiders gaat mee naar de Wereld Jamboree in Vogelenzang. In 1937 neemt hij deel aan een regionaal I.E.V. kamp. Tijdens dit kamp wordt Vaandrig Wijnhamer geïnstalleerd. Hopman Kortum uit Ambarawa en Hopman van Rhoon uit Solo zijn hierbij ook aanwezig.

Het echtpaar Bloemhart neemt in augustus 1937 afscheid in verband met vertrek uit Madioen naar Kraksaän waar hij schoolhoofd wordt. Dhr. J. de Man wordt zijn opvolger. Eind 1939 richt hij in Kraksaän weer een groep op, samen met enkele inheemse onderwijzers. In februari 1940 houden ze een kampvuur waar ook districtscommissaris van district Oosthoek, dhr Martherus aanwezig is. Lou krijgt hierbij zijn Gilwell kralen uitgereikt. Hij werd hier in 1941 districtsleider van district Oosthoek

Tijdens de mobilisatie is hij sergeant eerste klas en wordt hij geleverd bij het 1^e garnizoensbataljon SWK. Zijn vrouw woont dan in Medan. Hij wordt krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij wordt tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Lou overleefde de oorlog en is overleden op 4 augustus 1991 in Zoetermeer, 86 jaar oud.

Meer informatie

[tak 1 Christiaan Leonard Bloemhard.htm](#)

[Registratie Aloysius Bloemhard \(in het jaar 1836-1936\) » Open Archieven](#)

[De locomotief » 26 okt 1935 - Art. 120 | Delpher](#)

[De Indische courant » 26 okt 1935 - Art. 282 | Delpher](#)

[De locomotief » 29 nov 1935 - Art. 103 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 17 feb 1936 - Art. 188 | Delpher](#)

[De locomotief » 03 feb 1936 - Art. 99 | Delpher](#)

[De locomotief » 03 feb 1936 - Art. 127 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 18 jan 1937 - Art. 185 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 06 aug 1937 - Art. 241 | Delpher](#)

[De locomotief » 15 jul 1936 - Art. 144 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 27 okt 1936 - Art. 232 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 05 mei 1937 - Art. 200 | Delpher](#)

[Algemeen handelsblad voor Nederlandsch-Indië » 20 mei 1937 - Art. 151 | Delpher](#)

[De Indische courant » 06 feb 1940 - Art. 212 | Delpher](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)
[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
Het Indisch Leidersblad, januari 1941
[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)
[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)
[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.